

Formanden:

Selv om det naturligvis er venligt ment at kalde medlemmerne venner, så passer det ikke med forretningsordenens bestemmelser.

Hr. Duetoft for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg må sige til hr. Køpke Christensen, at der ikke er nogen som helst grund til at lave gadekampe i Danmark for at få Danmark ud af Unionen eller af EF. Det kræver såmænd én stemmes flertal i det danske Folketing at komme ud, så det dér skræmmebillede af, at tingene lige pludselig vil begynde at udvikle sig til borgerkrigs-lignende tilstande, er lidt underligt.

Hr. Køpke Christensen gentog desværre udtalelserne om modstandsbevægelsen. Jeg kender i hundredvis af modstandsfolk, som vil være rystede og triste til mode over, at deres kamp under krigen skal sammenlignes med de øjeblikkelige EF-diskussioner; de vil ikke trækkes ind som gidsler.

Modstanderne har brugt den ene gruppe efter den anden som gidsler. Hvis modstanderne har ret, ved jeg ikke rigtig, hvad det er, jeg normalt omgiver mig med, idet jeg forleden dag så en plakat, hvor der stod: Kvinderne siger nej. Jeg kender mange kvinder, der siger ja, så jeg er begyndt at undre mig over, hvordan man kan lave sådan en plakat. (*Munterhed*). Modstanderne benytter altså den ene gidselgruppe efter den anden, vi mangler vel efterhånden bare, at de dukker op med alle babyerne og siger, at babyerne også siger nej.

Modstandsbevægelsen skal ikke skamrides på den måde, som det bliver gjort her, og jeg synes altså, at hr. Køpke Christensen i den grad overspillede sin rolle.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

En bemærkning om ændringsforslaget.

På baggrund af nogle indlæg, der faldt for snart 6 timer siden ved debattens start, skal jeg for god ordens skyld erindre om, at ændringsforslaget kun vedrører den indre danske beslutningsproces. Det er ikke noget, der berører Maastrichtaftalen på nogen som helst måde, og det skal da ikke være nogen hemmelighed, at regeringen hellere havde set lovforslaget

gennemført uden dette ændringsforslag, alene af den grund, at det efter regeringens opfattelse var en fuldt forsvarlig måde, lovforslaget blev fremsat på. Da vi så blev stillet over for det ønske fra nogle af de partier, med hvem vi har været enige under hele forløbet, og med hvem vi ønsker fortsat at være enige, at udskyde nogle beslutninger til senere, fandt vi det rigtig at imødekomme det, også selv om det er besværligt, og ud fra et overordnet ønske om at bevare enigheden gjorde vi det.

Af samme grund skal jeg ikke blande mig i den interessante diskussion, der var mellem hr. Ivar Nørgaard og SF om forskellene imellem Venstres og Socialdemokratiets politik over for EF. Jeg skal blot stilfærdigt takke hr. Ivar Nørgaard for, at han sagde, at forskellen på os var, at jeg har visioner; det kvitterer jeg for med tak.

I øvrigt kan man sige, at debatten i dag, så længe den end har varet, måske ikke har tilført væsentligt nyt, men vel nok på en række punkter har skabt en ganske velkommen afklaring. Der er i enhver politisk proces en tid for undersøgelser og for overvejelser, og nu er afgørelsens time så kommet.

Vi kan have forskellige meninger om EF, og det gælder både for det flertal, der er tilhængere, og for enkelte grupper, men ingen har efter min mening lov til at se bort fra den kendsgerning, at Den Europæiske Union er en realitet, og det bør ikke glemmes, at den union, som vi anbefaler at sige ja til, er udsprunget af tanker om at skabe et Europa, hvor vi kan leve i fred med hinanden ved at udrydde de kilder til konflikter, der især har eksisteret imellem Tyskland og Frankrig. Det nye Europa er ikke skabt endnu, men det skabes, og vi bør være med både af økonomisk nødvendighed, og fordi det er her, vi har vores plads. Vi kan ikke leve vores liv alene på erfaringer fra fortiden, vi må handle ud fra øjeblikkets vilkår og med fremtidens muligheder for øje, og det er derfor, vi anbefaler at være positive over for det nye Europa.

Den Europæiske Unions kommende udvikelse med de nordiske lande betyder helt nye muligheder for økonomisk, politisk og kulturel indflydelse på denne udvikling, og de indskrænkninger, der kan være tale om med hensyn til at afgive handlefrihed på visse begrænsede områder, modsvares så rigeligt af den ud-